

התבוננות חיובית

1. בניין נפש רוח נשמה

ויאמר ה' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו. (ויקרא כא, א-ב)

2. כמים הפנים לפנים

אמר לו הקב"ה למשה, לך אמור להם לישראל כי שמי אהיה אשר אהיה, מהו אהיה אשר אהיה, כשם שאתה הווה עמי כך אני הווה עמך. וכן אמר דוד, ה' צלך על יד ימינך, מהו ה' צלך, כצלך, מה צלך אם אתה משחק לו הוא משחק לך, ואם אתה בוכה לו הוא בוכה כנגדך (מדרש אגדה מובא ברמב"ן שמות ג, יג)

3. בונה עולמות ומחריבם

ר' אבהו ור' חייא רבה ר' אבהו אמר מתחילת ברייתו של עולם צפה הקב"ה במעשיהם של צדיקים ובמעשיהן של רשעים הה"ד יודע ה' דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד. והארץ היתה תהו ובהו אלו מעשים של רשעים ויאמר אלהים יהי אור אלו מעשיהן של צדיקים אבל איני יודע באיזה מהם חפץ אם במעשה אלו ואם במעשה אלו כיון דכתיב וירא אלהים את האור כי טוב הוי במעשיהן של צדיקים חפץ ואינו חפץ במעשיהם של רשעים. (בראשית רבה)

4. אזמר בשבחין למיעל גו פתחין

ידוע שאסור הוצאה רומז לענין רב ונשא, שלא לצאת כמעט רגע מרשות היחיד ומיוחד ב"ה לרשות הרבים הוא הס"א, והפוגם בזה הוא פוגם בשם הוי"ה ב"ה וב"ש. ולכן התנא רומז י"ה בריש מכילתן, כי שם י"ה במלואו עולה כ"ו, כמניין שם הוי"ה ב"ה וב"ש. וזה מדייק במשנה יציאות השבת שתיים שהן ארבע. (אמרי פנחס, ליקוטים)

5. לאפשר זמני עיבור

ולכן אין סתירה ממה שמצד אחד הם ימים קדושים ונעלים מכל ימות השנה ומצד שני הם ימי קטנות, כי הקטנות הוא להתגלות הסיגים וימים נעלים להטהר מהסיגים. וכלן תחילת הימים הקדושים הללו על ידי עומר שהוא מאכל בהמה להורות על ירידתם ממדריגתם והתגלות הסיגים שהם נובעים מהנפש הבהמית שיש באדם, ואחר זה הוא מתטהר ומתקדש עד שנעשה בחינת אדם ... ולכן מביא שתי לחם ... גילוי הייחוד שגם הקליפה והרע יכירו בכוח מלכותו. (בית גנזי, אמור, עמ' תתסט, הרב מ. ר. לוריא)

6. שמחה חסידית

ועוד עשו פעולות חיצוניות לעורר אתה ולשעבדה לעבודת האל. כי אף ששתיית המשקה יין שרף וכד' הנהוג בחסידים עניין גדול בה ... גם התעוררות שעל ידי הנגינה שמרבים כל כך בה החסידים היא כעין זה. עולם הניגון גבוה מאוד, אבל לנו הפשוטים רק בעבודה הפשוטה צריכים, לעיין, לדעת ולעבוד, ועל ידי זה גם הגדלות שלה ממרום, גם בלא השגתנו תמשך לנו ... הנגינה היא ראש האמונה! (הכשרת האברכים, פרק ט, האדמו"ר מפיאסעצנא)

7. עצב בא אל האדם כדי לעורר את נשמתו להסתכל כלפי מעלה (ח)

(קבצים, ח, רמד)

הטעם הראשון הפנימי הוא, שעל פי ההתגלות האמתית של הכללות מתגלה השקפת האחדות, ובאחדות באמת הכל גדול ונשגב, ולא יש כלל קטנות ומיעוט. שמא תאמר על מה שהעין כהה והיא רואה קטנות ומיעוט, על זה אנו באים לבקר את יסוד הטוב הגודל והאור, והננו אומרים, שמה שנקלט בנו שהגודל והאור הוא הטוב והאפשר המוחלט, הוא תוכן אמת במקומו, במקום שראוי הגודל והטוב הבלתי ספור להגלות, אבל במקום שהמיעוט ראוי, המיעוט והקוטן הוא הטוב המוחלט והגמור, כמו הגודל במקומו.

וחוזר הכל למעמד של טוב גמור, שאינו צריך לנמנע כלל, מוסקר בשתי סקירות, המתמימות זו את זו, שהאחת היא נשמה לחברתה, שהיא כמו גוף לה, והחשכה היא משכללת את הטובה, כמו האורה ולית יממא בלא לילא, והיום והלילה יחד מבססים את ההשלמה הצורתית של הזמן. (אורות הקודש ב, עמ' תסא, הראי"ה קוק)